

“Στο τσιμεντένιο Δάσος”,

Λ. Πέτροβιτς-Ανδρουτσοπούλου

❖ Τύπος αφηγητή

Στο βιβλίο της Λότη Πέτροβιτς-Ανδρουτσοπούλου με τίτλο “Στο Τσιμεντένιο Δάσος” έχουμε ετεροδιήγηση, καθώς ο αφηγητής δεν συμμετέχει στην ιστορία, δεν προωθεί με τη δράση του την εξέλιξη της ιστορίας και η αφήγηση γίνεται σε γ’ πρόσωπο.

❖ Οπισθόφυλλο

Η Κόννη ή αλλιώς Κωσταντίνα-Ελπινίκη επρόκειτο να επισκεφθεί μόνη της αυτή τη φορά την Ελλάδα για να φροντίσει τη γιαγιά της που είναι άρρωστη και βρίσκεται στο νοσοκομείο. Η δεκαεξάχρονη έφηβη θα γνωρίσει στην Αθήνα έναν “δαίμονα” που θα προσπαθήσει να την παρασύρει στον δρόμο των ναρκωτικών. Όμως, στο νοσοκομείο γνωρίζει και τον Σωτήρη, τον “λυτρωτή” της, ο οποίος από την αρχή δεν είχε καλό προαίσθημα για τον κ. Λυκίδη. Θα επισκεφθούν ένα παλιό σπίτι, όπου εκεί θα συναντήσει την παλιά και στενή της φίλη Νάνσυ. Άραγε, τα 2 κορίτσια θα καταφέρουν να γυρίσουν στην Αμερική σώες και αβλαβείς;

❖ Θέματα του βιβλίου

Κατά την άποψή μου, στο συγκεκριμένο βιβλίο τα θέματα που αποκαλύπτονται μέσα από τις πράξεις, τα λόγια ή τους χαρακτήρες της ιστορίας είναι τα ναρκωτικά, η κατάντια των πόλεων, η ενηλικίωση και οι εφηβικοί έρωτες. Κεντρικό θέμα είναι τα ναρκωτικά, που αποτελούν έναν τεράστιο κίνδυνο για τους εφήβους οι οποίοι δεν είναι αρκετά ώριμοι και η ευκολοπιστία τους τους κάνει να μην μπορούν να αμυνθούν σε τέτοιες καταστάσεις. Επιπλέον, θίγεται η κατάντια της Αθήνας και κάθε μεγαλούπολης η οποία τσιμεντοποιείται εξαφανίζοντας όλο και περισσότερο πράσινο. Έπειτα, ένα ακόμη θέμα του βιβλίου είναι η ενηλικίωση στην οποία οι γονείς παίζουν τεράστιο και πολύ σημαντικό ρόλο, εφόσον το παιδί εντάσσεται στην κοινωνία, με βάση τις αρχές και τους κανόνες που έχει διδαχθεί από τους γονείς του. Αλλά και οι εφηβικοί έρωτες, κάτι το οποίο συμβαίνει σε όλους μας και τις περισσότερες φορές μπορεί να μας κάνει καλό στο να λύσουμε τα προβλήματά μας. Με άλλα λόγια, το βιβλίο προσπαθεί να μας μεταδώσει σπουδαία και χρήσιμα μηνύματα, όπως η αποφυγή των ναρκωτικών, η «τσιμεντοποίηση» και η καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος στις σύγχρονες πόλεις και τέλος ότι στο κρίσιμο στάδιο της ζωής που λέγεται ενηλικίωση θα πρέπει εμείς οι έφηβοι να ισχυροποιήσουμε

τους εαυτούς μας και να μην επηρεαζόμαστε εύκολα από τον καθένα. Οι εφηβικοί έρωτες συμβαίνει τις πιο πολλές φορές να αποτελούν τον παράγοντα που μας μετατρέπει σε δυνατούς χαρακτήρες. Γενικά, αυτό το μυθιστόρημα έχει σκοπό να ανοίξει τα μάτια όλων των εφήβων, ώστε να είναι έτοιμοι για το τι τους επιφυλάσσει το μέλλον όσον αφορά τα ναρκωτικά.

❖ **Σύντομη κριτική**

Το “Στο Τσιμεντένιο Δάσος” είναι ένα βιβλίο αρκετά ενδιαφέρον και περιπετειώδες, καθώς η αγωνία δεν σταματάει καθόλου και στα κρίσιμα σημεία κορυφώνεται. Επιπρόσθετα, διακρίνεται από ζωντάνια, αμεσότητα και παραστατικότητα. Είναι ένα βιβλίο που σε προβληματίζει, σε βάζει σε σκέψεις και δεν θες να σταματήσεις να το διαβάζεις. Είναι αρκετά χιουμοριστικό αλλά σου μεταδίδει κίολας γνώσεις γύρω από τον κόσμο των ναρκωτικών, τους ανθρώπους του, τον τρόπο προσέγγισής τους προς τους νέους και τα αποτελέσματα της χρήσης. Ακόμη, μας μιλάει και για την φιλία η οποία στις δύσκολες στιγμές μπορεί να γίνει το φάρμακό μας. Τέλος, όσον αφορά τους ήρωες είναι αξιολάτρευτοι και σου «δίνουν μαθήματα» για το πώς να λειτουργείς μαζί με τους φίλους σου και να αντιμετωπίζεις τόσο επικίνδυνα θέματα όπως τα ναρκωτικά.

❖ **Πορτρέτο της ηρωίδας**

Η Κόννη είναι και η ηρωίδα του έργου. Είναι ιδιαίτερα γλυκιά και καλόκαρδη μιας και θέλει να φροντίσει και να υπερασπιστεί την γιαγιά της σε αυτές τις δύσκολες ώρες που περνάει. Είναι πολύ ανοιχτή και εύπιστη, εφόσον έδωσε τόσες πληροφορίες σε ένα τελείως άγνωστο άνθρωπο, τον Λυκίδη, κάτι που στο τέλος της κόστισε πολλά, παραλίγο και την ζωή της αγαπημένης της γιαγιάς! Παρ’ όλα αυτά είναι ένα ευσυνείδητο άτομο, ενδιαφέρεται για την υγεία της γιαγιάς της και δεν θέλει να πάει τίποτα στραβά. Σε όλα αυτά τα “πρόσεχε” και “κάνε” της μητέρας της που θέλει το καλό της και να είναι η ίδια ήρεμη, ξέροντας ότι το παιδί της είναι καλά, η Κόννη αντιδρά έντονα και είναι απερίσκεπτη που δεν ζητάει την βοήθεια της μητέρας της. Ευτυχώς, στα δύσκολα εμφανίζεται αποφασιστική και έξυπνη, ό,τι σκέφτεται το πραγματοποιεί το συντομότερο δυνατό, καθώς δεν της αρέσει να χρονοτριβεί. Όταν συναντά από κοντά τη φίλη της Νάνσυ, της συμπεριφέρεται με αγάπη, στοργικότητα και τρυφερότητα, δείχνοντας έτσι τον στενό δεσμό ανάμεσά τους παρ’ όλο τα όσα συνέβησαν. Η ίδια, όταν μεγαλώσει, θέλει να γίνει αρχιτέκτονας όπως οι γονείς της, αν και ο Σωτήρης δεν έχει την ίδια άποψη...

❖ **Μια δική μου συνέχεια της ιστορίας**

Στο μακρινό μέλλον, η Κόννη θα παντρευτεί τον Σωτήρη και θα ζουν μαζί στην Βοστώνη, μιας και ο δυνατός έρωτάς τους δεν θα φέρει εμπόδια στην σχέση τους ούτε και θα υποκύψουν σε δοκιμασίες. Μαζί θα αποκτήσουν ένα παιδί, την Όλγα, η οποία στα 16 της χρόνια θα πραγματοποιήσει το πρώτο της ταξίδι

μόνη της αυτή τη φορά στην Ελλάδα με σκοπό να επισκεφθεί και να φροντίσει την άρρωστη γιαγιά της, δηλαδή την μητέρα της Κόννη, η οποία μαζί με τον πατέρα της Κόννη επέστρεψαν, όπως ονειρευόντουσαν, μετά από πολλά χρόνια ξενιτεμού στην Ελλάδα. Ευτυχώς, όμως που δεν θα προκύψουν προβλήματα όπως τότε και όλα θα πάνε καλά χάρη στις συμβουλές που δόθηκαν στην Όλγα μετά από τις εμπειρίες των γονιών της. Ο Σωτήρης θα έχει κάνει «πράγματα και θάματα» στην Ιατρική και η Κόννη θα ζει και εκείνη το δικό της American Dream αλλά στην αρχιτεκτονική. Όλοι τους θα ζουν ευτυχισμένοι και αγαπημένοι και μαζί θα περνούν τις ομορφότερες στιγμές της ζωής τους...

Χρήστος Μαστρομανώλης Γ²